

# కవితా కౌముది



రాయి నీడ

డా.సి.భవానీ దేవి

ఆ తోటలో రోజో ఇన్నిసార్లు  
 పచార్లు చేస్తుంటానుకదా ..  
 ఆ నల్లరాయినేందుకో గుర్తించనేలేదు!  
 కానీ ఎప్పుడో ఒక సుప్రభాతంలో  
 సూర్యతేజస్సు వక్రిభవనమై  
 యథాలపంగా సాగుతున్న పాదాల మీద  
 దొని నలుపునీడను పులిమినప్పుడు,  
 పక్కనున్న మందారఫూల చెట్టు  
 గాలి లయగతులతో సయ్యాటలాడింది !  
 నా కాళ్ళకంటుకున్న నీడ జిలుగుస్ఫృతి  
 తోటకంతా ప్రాణబీపమైంది !  
 అది ఒక్కోసారి నా వెనకే వస్తుంటుంది,  
 ఆ స్పర్శ అంటుతున్నా వెనక్కి తిరిగి చూడను!  
 ఇంతలో ఒక బాదంఆకు నిశ్శబ్దంగా  
 ఆ రాయిమీద రాలిన చప్పుడులో  
 దొని విషాదహాస్యం చెవిలో రహస్యంగా...  
 ఆ గాయం నన్ను నిలువెల్లా తొకుతుంది  
 అయినా నేను వెనక్కితిరిగి చూడలేను  
 తలతిప్పితే కల కరిగిపోతుందేమోనని...!  
 రాయి నీడను మోసుకుంటూ  
 ముందుకే నడుస్తుంటాను  
 మున్నుండుకే అడుగులేస్తాను!!

★★★★

## ఎవరికి తెలుసు?

### శ్రీ సాహితి

చేతులకు చెప్పులు లేకుండా  
 ఎర్రని కాగితంపై మరిగే సిరాతో  
 చెమటలు కక్కుతూ  
 మంటక్కిన ఆలోచనలతో  
 నెత్తిన గుడ్డ ముక్క లేకుండా  
 అలసటను భరిస్తూ  
 వడివడిగా దుమికే  
 నా కలం అడుగులో  
 అర్థం ఎవరికి తెలుసు?

ఎరువెక్కిన అనుభవం  
 మదమెక్కిన ప్రశ్నను డి కొని  
 బలంకొట్టి బుద్ధిని కూడగట్టి  
 ఆవేదన ఆవిరిగా సుడులు తిరిగి  
 మేఘమై గల్జిస్తూ  
 వర్షంతో వణికిస్తూ  
 పొడిబొరిన మట్టి తలను నిమిరి  
 వడబొరిన వృక్షాలు ఒళ్ళు తడిమి  
 నా కలం చేతుల్లో  
 ఆవేశపు ఆలోచన ఎవరికి తెలుసు?

\*\*\*

## రవిదొరవారు చలిదొంగగారు

### రవి కిశోర్ పెంట్రాల

జిజిరంలో చలిపులి గజదొంగగారు  
 నిత్యంతనువంతా తీవ్రంగా తడిమేస్తూ  
 నిలిసంపదలేం దోచుకోబోయారో  
 దొర్లన్యాల దొష్టికాలేంజేయబోయారో!

ఆడంబరంగా అగుపించే ఆస్తుల్ని  
 సర్వంగోల్పోయామని రొల్చుకొనిజోపిస్తూ  
 ఓడుబోడులమని అరకానీకి గొరగామని  
 తుషారబ్బుట్టలు పొగమంచు దుప్పట్లప్పు దెచ్చుకుని!

వాసంతానేం తెలియని ధైర్యమో తరులకి  
 భద్రంగా బోషాణంలో దొచిన నగానట్రలు  
 రంగురంగుల సొగసైన చీనాంబరాలు  
 ఒక్కొక్కటిగా తీసిపట్టుకొచ్చి పెట్టుకున్నట్టు!

కొమ్మకొమ్మకి చిక్కటి చిగుర్ల పట్టువస్త్రాలు  
 జోకాల్లో తరునాఖిలకి వ్రేల్తోడూ లేకాయలు  
 వివాహానికి నవవధువు ముస్తాబవుతూ  
 వజ్రవైడూర్వ్యాలు కెంపుపచ్చల్లరించినట్టు!

అద్భుతహాయిల విరులమేయ సౌందర్యసిరులు  
 మధుమాసపురేడు సూరీడ్ని జోసుకొనేమో  
 రవిదొర చలిదొంగని బందీజేనాడేమోనంటూ  
 వాసంతసౌబగులు వేనోళ్ళ పొగుడుతూ కోయిలలు!

\*\*\*

## రసరేఖలు

## శ్రీధర్ బచ్చోటి

ఆత్మ తనువును వీడుటకర్ణమేమి?  
 కదలిపోయెడునొత్తకు గమ్యమేమి?  
 గమ్యమున్నదో క్షణములో కరగిపోయి  
 తనువువలె యదృశ్యమగునొ తాను గూడ

విల మనుజులు బ్రతుకు చొలింపవలెను?  
 ఎవ్వరీ మార్గమును నిర్ణయించిరెపుడు?  
 చిరము జీవింతుమా మన చేతనున్న?  
 అలసి చొలని వాంఛింతుమా సుషుప్తి?

ఇప్పుహీతలమున మరణమ్ము కంటె  
 నిశ్చయమేబి కానంగనేరమెపుడు  
 తథ్యముగనొనగూడునస్తమయయాత్ర  
 కేమి యుపయోగమున్నదో యెవ్వడెరుగు?

పగలు జీవితగతి, విశ్రమగతి రాత్రి  
 బినము తిరుగాడి రాత్రి నిద్రించినట్లు  
 బ్రతుకు సాగించి మృత్యుమార్గమ్ము పట్టి  
 విశ్రమింతుము మరల జీవితమునొంద

చేయవలసినవన్నియు చేయువెనుక  
 పొందవలసినవన్నియు పొందువెనుక  
 భాగ్యమో లేమియో యదె యోగ్యమౌను  
 ఇంక నడువగవలయును గృహమువైపు

COMMENTS